

[Palle Simonsen]

så er det jo fortrinsvis udvidelser, og jeg må sige, at det finder vi egentlig meget betænkeligt i den situation, vi befinder os i. Det ville være rart, hvis vi kunne nå frem til, at flere partier kunne arbejde sammen omkring de nødvendige reduktioner af udgifterne på finanslovsforslaget.

Jeg kan sige om ændringsforslagene fra de tre partier, jeg har nævnt, at vi på enkelte områder er medforslagsstillere til forslag fra CD og kristeligt folkeparti, men alle øvrige forslag må vi stemme imod. Vi stemmer også imod retsforbundets ændringsforslag, der jo i første række indeholder en anti-EF-plan, som vi naturligvis ikke kan støtte. Vi stemmer også imod ændringsforslagene fra SF, DKP og VS.

Og så har vi endelig alt godt fra havet fra fremskridtspartiet i et digert værk på mellem 1.100 og 1.200 ændringsforslag. Der er jo ingen, der har haft mulighed for at læse dem, så vi kan ikke konstatere, hvad de egentlig består af. Jeg har en fornemmelse af, at det er et opkog af, hvad vi har set i de tidligere år, men selvfølgelig justeret for de almindelige pris- og lønstigninger, som vi alle kan anvende i den forbindelse.

Jeg vil godt sige til fremskridtspartiet, og sige det meget indtrængende, at med den måde, fremskridtspartiet har behandlet finanslovsforslaget og behandlet folketings på, har fremskridtspartiet for alvor sat sig uden for mulighed for indflydelse på, hvordan denne finanslov kommer til at se ud. I finansudvalget har man godkendt koreplanen, men partiet har blæst på koreplanen, det har blæst på alle procedurer. Jeg ved godt, at hr. Glistrup har udtalt, at det betyder ikke så meget med procedurerne, og selvfølgelig skal vi ikke hænge os i procedurer, men det, der står tilbage, er, at resultatet af de meget komplicerede drøftelser, man tilsyneladende har haft i fremskridtspartiet om disse ting, har folketings fået mindre end 24 timer før det skal tage stilling til det. Det er naturligvis uantageligt. Jeg kunne da godt forestille mig, at der kunne være enkelte ændringsforslag i fremskridtspartiets bunke, som vi kunne støtte, men vi har ingen mulighed for at tage stilling til dem på nuværende tidspunkt.

Når fremskridtspartiet så ofte søger at fortælle befolkningen, at det bliver holdt udenfor, så synes jeg, vi må konstatere, at her har vi et godt eksempel på, hvordan man søger

at bedrage offentligheden. Her er det fremskridtspartiet, der har sat sig selv uden for enhver mulighed for indflydelse på, hvordan en finanslov skal se ud. Det er en alvorlig sag, og det håber jeg også vil komme til at gå op for vælgerne.

Min konklusion på disse bemærkninger skal være den, at vi anbefaler folketings at stemme for de af det konservative folkeparti stillede ændringsforslag. Ikke mindst på baggrund af det, der er sket fra regeringens side, finder vi det helt afgørende, at vi når frem til en yderligere reduktion af finanslovsforslaget. Vi anbefaler størstedelen af regeringens bruttopareplan bortset fra Storebæltsbroen, og vi kan tiltræde en række af de tekniske ændringsforslag, som regeringen har stillet. Øvrige ændringsforslag må vi afvise.

Jes Schmidt (CD):

Da finanslovsforslaget for 1979 så dagens lys, lignede det et ganske normalt barn af en socialdemokratisk mindretalsregering. Det ændrede sig, og ændringerne har vi i de nu foreliggende ændringsforslag. Blev finanslovsforslaget bedre af, at der kom flere fædre til? Hvilken betydning har dette haft for udviklingen?

Oprindeligt var det nye finanslovsforslag i mange henseender en fortsættelse af de finanslove, der fulgte efter september- og augustforligene, og CD deltog i disse forhandlinger. Derfor er der ikke noget mærkeligt i, at CDs ændringsforslag, som de foreligger her i folketings, ikke er buldrende milliardforslag, men det drejer sig om målbevidste, saglige forslag. Regeringen har da også i de foreliggende ændringsforslag principielt bibeholdt de besparelser, som vi kom frem til ved de nævnte forlig. Når der er nogle, der i dag udtaler ringeagt for et parti, når det ikke kommer med milliardændringsforslag, så må jeg tilbagevise det med henvisning til, at CD har været med til at yde et stort arbejde netop på dette område.

Besparelsen på de 1,25 pct. af de rammebelagte udgifter føres jo ifølge regeringsforslaget videre. Man kan sige, at for den sags skyld kunne venstre godt være gået ind i regeringen allerede for 2 år siden. Socialdemokratiet og venstre har derudover aftalt besparelser på ca. 1,5 mia kr. i 1979, stigende til godt 2,5 mia kr. i 1981, og samtlige besparel-